

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J. V., narozený X, bytem P.,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová 25,
225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě ze dne 15.7.2020 proti rozhodnutí žalované ze dne 14.5.2020 č.j. X o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 14.5.2020 č.j. X a
jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 6.12.2019 se zrušují a věc se vrací
k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 15.7.2020 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 14.5.2020 č.j. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 6.12.2019, kterým mu byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 20.1.2020 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně mu náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 13.11.2019 je žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

pracovní schopnost o 60%. V odůvodnění rozhodnutí dne 14.5.2020 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 5.5.2020 bylo zjištěno, že žalobce je od 13.11.2019 nadále invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 1d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

2. V **žalobě** žalobce vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť při nezměněném zdravotním stavu a současně při nezměněné lékařské diagnóze bylo změněno zařazení z kapitoly VI, položky 1d) pod kapitolu V, položku 1d) a tím ke snížení stupně invalidity a invalidního důchodu. Nesouhlasil ani s tím, že samotná skutečnost, že pracuje, odůvodňuje snížení stupně invalidity, když jeho dosavadní pracovní zařazení bylo vždy v omezeném rozsahu na chráněných pracovištích a i přes to vedlo v kombinaci se zdravotním stavem k pracovním neschopnostem. Dle něho byl jeho zdravotní stav chybně posouzen, a proto požadoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 13.11.2019 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 5.5.2020 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobce byl nadále uznán invalidní pouze pro invaliditu druhého nikoli třetího stupně s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 1d) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 60%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; den změny stupně invalidity: 13.11.2019 (datum jednání OSSZ) a doba platnosti posudku: dle OSSZ: trvale, ale dle ČSSZ: 30.4.2021.
4. **Žalovaná** ve svém vyjádření k žalobě dne 23.7.2020 navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění; rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 14.5.2020 bylo podle dodejky žalobkyni doručeno dne 20.5.2020.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 17.9.2020 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí (14.5.2020) byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, když se jedná o pokračování invalidity s datem vzniku 20.12.2002; k 31.12.2009 byl**

plně invalidní podle § 39 odst. 1 písm. b) zákona následkem úrazu ze dne 17.10.2002; doba platnosti posudku (lhůta KLP): trvale.

Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením psychiatrem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je těžký organický psychosyndrom jako následek úrazu hlavy (17.10. 2002). Snížená schopnost nalézt a udržet si zaměstnání, pro deterioraci kognitivních funkcí neschopen vykonávat své původní zaměření, je schopen jen pomocných stereotypních prací pod dohledem k tomu vyškoleného pracovníka.; přetrvává organická deprese, stav dlouhodobě beze změn. Rozumová kapacita odpovídá pásmu středně těžké mentální retardace, samostatného života není schopen bez dopomoci blízké osoby, stejně jako zařazení do pracovního procesu. PK MPSV uvedla, že je v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město i námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o těžké postižení, výrazný odklon od normy při výkonu většiny denních aktivit a rolí.

Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 60% podle kapitoly V, položky 1d) přílohy vyhlášky a vzhledem k tomu, že žalobce není schopen využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti byla dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky (viz níže) zvýšena tato hodnota o 10%, v čemž se hodnocení liší od závěrů OSSZ i námitkového řízení, takže celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 70%. Dle komise žalobce není schopen práce spojené se zvýšeným rizikem stressů, ve směnném provozu, ve velkém kolektivu, ve vynuceném tempu, je schopen lehké práce. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek; splňuje mimořádné podmínky podle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity. Závěrem komise uvedla, že u žalobce jde o invaliditu třetího stupně, když invalidita vznikla v souvislosti s úrazem ze dne 17.10.2002 a datum vzniku invalidity je původní 20.12.2002; platnost (posudku) trvale – není naděje na zlepšení zdravotního stavu, stav bude věkem spíše progredovat. Žalobce vždy pracoval v chráněných dílnách, což není v rozporu s tím, že byl invalidní třetího stupně a byl schopen práce za zcela mimořádných podmínek. (Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)

6. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. V § 3 odst. 2 uvedené vyhlášky je stanoveno: V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.

8. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
9. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
10. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 14.5.2020, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
11. Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání třetího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 17.9.2020 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované (14.5.2020) se u žalobce jednalo nadále o invaliditu třetího nikoli pouze druhého stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 14.5.2020 a předcházející rozhodnutí ze dne 6.12.2019 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak uvedeno ve výroku I. rozsudku, a to pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV **zdravotní stav žalobce nadále od 20.12.2002 a tedy k 6.12.2019 i 14.5.2020 odpovídal třetímu stupni invalidity následkem úrazu ze dne 17.10.2002**, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila celkem 70%, avšak lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 60%.
12. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je dle posudku PK MPSV ze dne 17.9.2020 nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně (od 20.12.2002) následkem úrazu ze dne 17.10.2002, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – pokračování invalidity třetího stupně, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27.10.2020 č.j. 16 Ad 54/2020-50, když rozhodnutí o snížení stupně invalidity a výše invalidního důchodu z třetího na druhý

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

stupeň ode dne 20.1.2020 by žalovaná nevydala v případě, když by se dle výše uvedených posudků lékařů OSSZ a ČSSZ nejednalo o snížení stupně invalidity žalobce.

13. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 27. října 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.